

ŠPORT IN TELESNA KULTURA

Šola smučanja za predšolske otroke

Zimovanje je uspelo

ŠIŠENSKI VVZ SO SKUPNO Z ZVEZO TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ LJUBLJANA-SIŠKA IN STARŠI ORGANIZIRALI 10-DNEVNO ZIMOVANJE V GOZD MARTULJKU

S šolo smučanja za predšolske otroke zasledujemo 4 osnovne cilje: razvijati ravnotežje kot sestavino človekove motorike, posredovati otrokom temeljne prvine smučarske motorike, približati otrokom zimsko sezono in jih navdušiti za smučanje, da bodo v kasnejših starostnih obdobjih tudi pozimi zdravo, in koristno preživljali del prostega časa, utrjevati in navajati organizem na drugačne klimatske razmere.

Šišenske vzgojnovarstvene organizacije so se skupno z Zvezo telesnokulturnih organizacij Ljubljana-Siška in starši odločile, da organizirajo za otroke, ki obiskujejo oddelke priprave na šolo, 10-dnevna zimovanja, ki vključujejo tudi zahtevno šolo smučanja. Tako je v Gozd Martuljku konec februarja in v začetku meseca marca zimovalo 420 predšolskih otrok iz vseh vzgojnovarstvenih organizacij v Šiški. Vse te otroke je vodilo 50 vzgojiteljic, ki so vse večje smučanja, mnoge so bile tudi na tečaju za vzgojiteljice, ki je potekal v istem okolju, kot so kasneje zimovali, kar omogoča intenzivnejšo vadbo otrok na snegu, saj vzgojiteljica pozna vsako grbino.

Sodelovali so tudi 4 strokovni delavci ZTKO, ki so poskrbeli za tehnično in organizacijsko delo. Deveti dan zimovanja so bile tekme v veleslalomu za posamezne vrtce, deseti dan pa občinske tekme, kamor so bili povabljeni tudi starši, RTV Ljubljana in val 202 pa sta pripravila zanimivi reportaži.

Izvedba zimovanja je bila izredno uspešna, prav gotovo tudi zaradi skrbne priprave. V predpripravi zimovanja je potekalo izobraževanje vzgojiteljic, roditeljski sestanki s starši, posojanje smuči (ZTKO je posodila 90 parov smuči), prevoz s sodelovanjem Mladega turista in mnoga organizacijska opravila.

Ker je smučanje draga zadeva, je bilo nujno izpeljati združevanje sredstev, saj bi le redki starši zmogli tako finančno obremenitev. Sredstva so združevali starši, Zveza telesnokulturnih organizacij, SIS za otroško varstvo Ljubljana-Siška in vzgojnovarstvene organizacije.

V preteklem letu je potekalo 7-dnevno zimovanje z enako pripravo in izvedbo, vendar je izkušnja pokazala, da bi bilo smotrno podaljšati zimovanje na 10 dni. Dva dneva odpadeta na prihod in odhod, vsili se slabo vreme, dnevi pa tečejo.

Rezultat letošnjega zimovanja je viden tudi iz podatka, da so se otroci naučili smučati v tolikšni meri, da so uporabljali žičnico vsi razen 30 otrok (od 420), pa še ti zaradi

določenih vzrokov (slabo počutje, kasnejši prihod, manj primerna oprema, otroci s pomankljivo motoriko).

Šola smučanja je le del programa športne značke, ki vsebuje tudi kotankanje, drsanje, vožnjo s kolesom in skirojem, plavanje, izlete in spretnosti z žogo.

Zmagoslavac

NAJMLAJŠI PRVAKI

Ob zaključku smučarskega tečaja v Gozd Martuljku je ZTKO Šiška v sodelovanju z aktivom vzgojiteljic izvedla občinsko prvenstvo VVZ v veleslalomu za cicibane in cicibanke.

Že na prvenstvu posameznih zavodov je nastopilo prek 300 tekmovalcev, najboljši so se pa uvrstili na občinsko prvenstvo, kjer je v 12 ekipah pri cicibanih nastopilo 83 tekmovalcev, pri cicibankah pa v 11 skupinah 73 tekmovalk. Tekmo je izvedla strokovna služba ZTKO Ljubljana-Siška in je izredno uspela.

Ob lepem sončnem vremenu je tekmovalju prisostvovalo veliko število staršev in otrok, ki so spodbujali mlade tekmovalce.

Zmagovalci v posameznih disciplinah pa so postali: pri cicibanih Gregor Jošt (VVZ Andersen), pri cicibankah Mojca Žmuc (M. Koman), v ekipni uvrstitvi pri cicibanih M. Koman, pri cicibankah M. Majcen.

Občinsko smučarsko prvenstvo

Veleslalomске kotanje

Tudi v nedeljo, 26. februarja šišenski — pa tudi marsikateri drugi — smučarji niso imeli sreče s vremenom. V Kranjski gori, kjer je bilo letošnje občinsko prvenstvo v veleslalomu, je močno deževalo, tako da so se morali organizatorji krepko potruditi, da so tekmovalje lahko sploh izpeljali. Potruditi pa so se morali tudi smučarji, da so sploh prišli v naš najbolj znani zimski športni center in da so si sploh nataknili smuči na noge in se zadričali med modrimi in rdečimi vratci. Lahko bi namreč ostali kar za »šanki« v raznih hotelih in tako utapljali svojo žalost nad kislim vremenom in pokvarjeno smučarijo.

Vseeno se je na startu zbrala kar solidna množica tekmovalcev in tekmovalk in se kljub premočenim hlačam (v dežju tudi hlače najbolj slovitihih znamk iz Italije in Avstrije ne ostanejo suhe) po progi spustila navzdol do cilja in nato čimbolj hitro na nekaj močnega v kozarčku proti prehladu v bližnji hotel. Tisti s prvimi startnimi številkami so imeli še srečo, ker so peljali po lepo steptani progi, tisti za njimi pa so poskakovali po takih luknjah — le-te so naredili njihovi predhodniki — da je marsikoga potegnili tudi na zadnjo plat, in je bilo tako njegove smučarske umetnosti za tisti dan konec.

Stari mojstri so tudi tokrat prišli do veljave in so pokazali vse svoje znanje in tako tudi izgovori tistih, ki so vozili po luknjah, niso bili kaj dosti upoštevani. Kdor zna, pač zna v vsakršnih razmerah.

Novi šišenski prvaki v veleslalomu so postali: Zvone Rožnik, Ivan Mihovilovič, Andrej Knific, Ivan Bernik, Irena Mencej, Nada Pintar, Majda Peterca in med moštvu Litostroj pred Donitom in PAP.

Šišensko prvenstvo v smučarskih tekih

Smučarji v dežju

Lilo je kot iz škafe. In to konec februarja. Sredi zime. V Ratečah. Namesto da bi snežilo. Tako bi se namreč spodobilo. Ampak vreme se tisto soboto ni oziralo na nobeno spodobnost. Smučarji pa tudi ne in so se kljub temu pognali v smučino. Borili so se z dežjem, s progo, ki je bila za tiste v mlajših letih dolga šest kilometrov in za tiste že nekoliko bolj v letih polovico manj.

In za kaj je pravzaprav, šlo? Za šišensko občinsko prvenstvo v smučarskih tekih za leto 1978.

Močan dež je prenekaterega tekmovalca odvrnil od poti v Rateče. Toda tisti, ki so prišli, so tudi stopili na ozke tekaške smuči in se pognali v smučino. No ja, nekateri so se res pognali kot bi bili najmanj na svetovnem prvenstvu, drugi pa so se lepo turistično podali na pot. Ampak zganjati turizem v takšnem dežju je tudi poseben užitek — se vam ne zdi.

Nasmejani kljub dežju

Največji turizem je bil pred startom, ko so tekmovalci mrzlično iskali droben prostorček pod streho, da bi na svoje dilce lahko nanесли vse mogoče klistre in voske in kaj vem kaj še vse. In to samo zato, da bi jim potem v smučini šlo kot po maslu. In tako so se drenjali po raznih nadstrešjih — v veliko veselje lastnikov hiš, ki so se še nekaj dni potem jezili nad raznimi ostanki hude lepljivih klistrov okrog njihovih domovanj. Pa kaj se hoče — smuči je treba namazati in konec! Dirka je dirka, pa čeprav samo občinsko prvenstvo.

Potem se je začelo. Ob spodbudnih zvokih muzike in tople Mojmirove gostilne so se tekači en za drugim podajali na mukotrpno pot. In ker so jim organizatorji že takoj v začetku namenili tri klančke, so tisti z najmanj sape že tam začeli omagovati, in so se potem do cilja vlekli kot »cunje«. Tisti z več moči v nogah so seveda to spretno izkoristili in si ustvarili izdatno prednost. Kljub vsemu pa so vsi prišli na cilj, kjer jih je čakal vroč čaj.

In potem še »finale« pri Mojmiru. Podelitev kolajn najboljšim. Šišenski občinski prvaki v teku so postali Janez Hvale, Franc Beras, Franc Potočnik, Nevenka Popović, Leni Rejc, Jure Velepec, Jana Cedilnik in ekipno Litostroj pred TO Dobro volje in TVD Partizanom Pirniče.

F. Kmetič